

4S 159/2009-94
1S 146/2009

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 03 Bratislava	
Dňa 22. 12. 2010	
Č. záznamu: 4435	Číslo spisu:
Prílohy: /	Vybavuje: ILP

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Soni Langovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a MGr. Mariána Degmu, v právnej veci žalobcov: 1/. **VAS, s.r.o., Mojšová Lúčka, 011 76 Žilina**, zastúpený advokátom: *JUDr. Michalom Krnáčom, Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina*, 2/. **N-ADOVA, spol. s r.o., Krškanská 1, 949 01 Nitra**, zastúpený advokátkou: *JUDr. Máriou Uheľ Greňovou, Hontianska 7, 921 09 Bratislava*, proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, Drieňová 24, Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č.: 2009/KH/R/2/033 zo dňa 26.6.2009 v spojení s rozhodnutím Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru dohľad obmedzujúcich súťaž č. 2008/KH/1/1/047 zo dňa 13.6.2008, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného č.: 2009/KH/R/2/033 zo dňa 26.6.2009 **zrušuje** podľa ust. § 250j ods. 2, písm. c/ a d/ Občianskeho súdneho poriadku a vec **vracia** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi v 1/. rade: VAS, s.r.o., Mojšová Lúčka, 011 76 Žilina, bude **v r á t e n ý** preplatok súdneho poplatku 59,37,- € prostredníctvom Daňového úradu v Žiline, sídlom Ul. Janka Kráľa 2, 010 01 Žilina, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi v 1/. rade trovy konania vo výške 311,70 € na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi v 2/. rade trovy konania vo výške 358,38 € k rukám jeho právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku

Odôvodnenie

Žalobou doručenou súdu dňa 13.8.2009 sa žalobca v 1/. rade domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č.: 2009/KH/R/2/033 zo dňa 26.6.2009, ktorým zmenil rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru dohód obmedzujúcich súťaž č. 2008/KH/1/1/047 zo dňa 13.6.2008 tak, že v bode 1/ uviedol: konaním žalobcov na relevantnom trhu veterinárnej asanácie v SR, spočívajúcim v spoločnom jednotnom postupe voči producentom vedľajších živočíšnych produktov v období január až marec 2007 ukončili zmluvné vzťahy s producentmi vedľajších živočíšnych produktov, týkajúce sa veterinárnej asanácie vedľajších živočíšnych produktov,

- nové zmluvy o veterinárnej asanácii vedľajších živočíšnych produktov mohli producenti živočíšnych vedľajších produktov uzavrieť už len s podnikateľom Asanácia, s.r.o., ktorá vznikla ako personálne a ekonomicky prepojená spoločnosť s podnikateľmi VAS, s.r.o. a N-ADOVA, s.r.o.,
- prostredníctvom podnikateľa Asanácia, s.r.o., Trebostovo 117 spoločne stanovili jednotné ceny a ostatné zmluvné podmienky výkonu veterinárnej asanácie vedľajších živočíšnych produktov pre producentov týchto produktov,
- prostredníctvom podnikateľa Asanácia, s.r.o., Trebostovo 117 si prideľovali objednávku producentov vedľajších živočíšnych produktov na veterinárnu asanáciu týchto produktov, čím došlo k dohode obmedzujúcej súťaž podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 3 písm. a/ a c/ zák.č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže, ktorá je zakázaná.

V bode 2/ výrokovej časti rozhodnutia žalovaný uložil žalobcovi v 1/. rade pokutu vo výške 226.430,99 € a žalobcovi v 2/. rade pokutu vo výške 219.397,03 €.

Podľa názoru žalobcu je napadnuté rozhodnutie v bode 1/ výrokovej časti nevykonateľné, odôvodnenie rozhodnutia nie je dostatočné, v dôsledku čoho je nepreskúmateľné, žalovaný v ňom nesprávne vymedzil relevantný trh, nedostatočne zistil skutkový stav pri posudzovaní zmluvných vzťahov od roku 2007 a výšku uloženej pokuty považuje za neprimeranú.

Vymedzenie relevantného trhu považoval žalobca za východiskový bod posudzovania situácie v oblasti hospodárskej súťaže vo vzťahu k čl. 86 a 82 ES, pretože toto má vplyv na výpočet podielov jednotlivých podnikateľov na danom trhu a dopad na rozhodovanie. Je potrebné zohľadniť pri ňom súčasný podiel na trhu, zohľadnenie časového hľadiska, finančnú silu súťažiteľov, technologický náskok, prekážky vstupu ostatných súťažiteľov, štruktúru trhu a pod.. Správne orgány vymedzili relevantný trh územím Slovenskej republiky, v odvolacom konaní žalovaný oslovil vzorku 48 producentov vedľajších živočíšnych produktov, ktorú považoval za reprezentatívnu. Okrem v rozhodnutí uvedených subjektov nepovažoval žalovaný zahraničné kafilérie za prijateľnú alternatívu z cenových dôvodov, dopravných nákladov, administratívnej náročnosti, rozdielom v právnej úprave, náročnosti veterinárnych povolení. S vymedzením relevantného trhu len na územie SR sa žalobca v 1/. rade nestotožnil, poukázal na okolnosť, že existuje reálna možnosť využívania aj zahraničných kafilérií, ktorú niektoré subjekty aj využívajú. Nezáujem ostatných subjektov nemožno klásť na ťarchu žalobcu. Žalobca v tejto súvislosti žiadal doplnenie dokazovania o oslovení zahraničných spracovateľov vedľajších živočíšnych produktov ohľadom ceny ich služieb. Pri určení podielu vývozu vedľajších živočíšnych produktov k celkovému spracovanému množstvu v roku 2007 nevzal žalovaný do úvahy vývoz spoločností JAV-AKC, s.r.o. Vlčany, Hydina ZK, Košice. Poukázal na príslušnú tabuľku pre rok 2007, podľa ktorej bolo vyprodukované množstvo živočíšneho odpadu v objeme 82.983 ton, z tohto množstva bolo vyvezených

26.199 ton a na Slovensku bolo spracovaných 56.815 ton. Podiel vývozu na celkovom množstve je teda 31,6%. V roku 2006 predstavoval vývoz 87%, pričom žalovaný na tento údaj vo vzťahu k vymedzeniu trhu neprihliadal. Žalovaný pri tomto určení nevzal do úvahy podnikateľov vykonávajúcich len zúženú asanačnú službu spočívajúcu napr. len v zbere a preprave, čo je v rozpore s vecným hľadiskom. Podľa názoru žalobcu v 1/. rade bolo potrebné relevantný trh rozšíriť na územie SR, Poľska, Českej republiky a Maďarska. Nesúhlasil s názorom žalovaného, že po vypovedaní zmlúv žalobcov by producenti odpadov v prípade reálnej konkurencie prešli k zahraničným kafilerickým spoločnostiam, čo sa však nestalo. Z nečinnosti producentov živočíšnych vedľajších produktov nemožno vyvodit' záver, že reálna konkurencia neexistuje, ak samotní producenti nevykonali žiaden úkon smerujúci k zisteniu podmienok zahraničných kafilerii. Producenti zotrvávajú na historicky podmienených zvyklostiach, pretože v minulosti boli normami kafilerické spoločnosti donucované vykonávať zber, zvoz a zneškodňovanie produktov v stanovených oblastiach. Žalovaný v konaní nezabezpečil vyjadrenie zahraničných kafilerických spoločností o zmluvných a cenových podmienkach a preto žalovaný nemohol vyvodit' záver o ich nekonkurencieschopnosti pre producentov v mimopohraničných oblastiach. Jeho tvrdenie je v rozpore s úvahou, že pre spoločnosť Hydina ZK, a.s. Košice bol vývoz reálnou alternatívou a nie je reálne možný pre ostatných producentov. Konštatovanie, že spoločnosti FÚRA, s.r.o. a Kosit, a.s. vykonávajú prepravnú činnosť nezodpovedá skutočnosti, pretože nezodpovedá skutočnosti ani zápisu ich činnosti v obchodnom registri. Nesprávne je aj konštatovanie žalovaného týkajúce sa spoločnosti JAV-AKC, s.r.o. Vlčany, pretože táto spoločnosť je evidovaná ako spracovateľský závod. Žalovaný sa nevysporiadal vo svojom rozhodnutí s námietkou žalobcu v 1/. rade, ktorý poukazoval na okolnosť, že v súčasnej dobe dochádza k vypovedaniu zmlúv zo strany samotných producentov. Neakceptáciu námietky žiadnym spôsobom nezdôvodnil. Získané dôkazy podľa žalobcu nepreukazujú, že producent nie je pri riadnom ukončení zmluvného vzťahu schopný nájsť si vo výpovednej lehote náhradu za poskytovanú službu vôbec alebo len veľmi ťažko.

Žalobca v 1/. rade ďalej považoval výrok žalovaného vo vzťahu k vymedzeniu dohody obmedzujúcej súťaž za nevykonateľný a v rozpore s odôvodnením. Žalovaný považoval spoločný postup žalobcov voči producentom za konanie, ktoré donútilo producentov uzavrieť nové zmluvy už len so spoločnosťou Asanácia, s.r.o., prostredníctvom ktorej došlo k stanoveniu jednotných cien a ostatných zmluvných podmienok. Na druhej strane však skonštatoval, že zmenou vo vlastníctve obchodných podielov spoločnosti Asanácia, s.r.o. ani zmenou jej konateľov nedošlo k zmene. Žalovaný nezdôvodnil, ako mohlo dôjsť k spoločnému stanoveniu cien, keď od 1.5.2007 nemá ani jeden z účastníkov konania po zmene vlastníckej štruktúry vplyv na konanie predmetnej spoločnosti. Uložením pokuty sa žalovaný snažil odradiť podnikateľov od ďalšieho protisúťažného konania, avšak tvrdý protiprávny stav je možné odstrániť len aktívnym postupom producentov, ktorí vypovedia zmluvy so spoločnosťou Asanácia, s.r.o. a uzavruť nové zmluvy so žalobcami, resp. inými oprávnenými spoločnosťami. Žalobca poukázal na okolnosť, že už v čase odstúpenia od zmlúv s producentmi, týmto rozposlal ponuky na uzavretie zmluvy o odvoze, neškodnom odstránení živočíšnych vedľajších produktov. Tvrdenie o tom, že po zmenách uskutočnených v spoločnostiach žalobcov reálne zabezpečuje služby veterinárnej asanácie len spoločnosť Asanácia, s.r.o. nezodpovedá skutočnosti, pretože žalobca v 1/. rade existuje, vykonáva veterinárnu asanáciu a je schopná po tom, ako ju o to producent požiada a súhlasí s návrhom zmluvy, túto službu vykonávať. Z vyjadrení spoločností Mäso Zemplín, a.s. Michalovce, Tauris, Mäsoprodukt, a.s. Prešov vyplýva, že tieto spoločnosti viedli rokovanie o uzavretí zmluvy, pričom výška ceny bola určená dohodou. Žalovaný situáciu posudzoval len na základe subjektívnych vyjadrení producentov, ktorí ihneď uzavreli nové zmluvy so

spoločnosťou Asanácia, s.r.o. a nevzal do úvahy jeho námietku, že bol ochotný poskytovať služby na základe oslovenia záujemcov, obnoviť pôvodné zmluvné vzťahy po uhradení existujúcich splatných záväzkov, ktoré boli jedným zo základných dôvodov odstúpenia od zmlúv. V tejto súvislosti poukázal na text podaní, ktorým odstúpil od zmluvy. Žalobca v 1/. rade evidoval k 1.1.2007 pohľadávky voči producentom vo výške 32.705.000,-Sk (1.085.607,- €) čo bolo pre neho neúnosné a využil svoje právo podnikateľa odstúpiť od zmluvy. Neakceptuje tvrdenie žalovaného, že aj v minulosti dochádzalo k neuhrádzaniu záväzkov a kafileria z tohto dôvodu od zmluvy neodstúpila. Konštatovanie žalovaného, že po vypovedaní zmlúv mohli producenti uzavrieť novú zmluvu už len so spoločnosťou Asanácia, s.r.o. teda nie je pravdivé.

Žalobca v žalobe poukázal aj na nesprávne poučenie prvostupňového správneho orgánu ktorý odkázal žalobcu na súdne konanie. Žalovaný v rozhodnutí uviedol, že jeho závery majú opodstatnenie v dokazovaní, avšak nie je zrejmé, z akých dôkazov vychádzal. Jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok, nezrozumiteľnosť dôvodov.

Žalobca v 1/. rade namietal aj výšku uloženéj pokuty, ktorá sa mu javila ako neprimerane vysoká, likvidačná, neplniaca preventívnu funkciu. Žalovaný nevzal do úvahy závažnosť, dĺžku trvania a porušovania zákona, dopad na trh, veľkosť relevantného trhu. V danom prípade žalobca v prvom rade nezískal majetkový prospech, jeho konanie nemalo dopad na producentov, pretože sa nepreukázalo, že by došlo konaním žalobcu k navýšeniu cien o 100% v zmysle tvrdenia správneho orgánu. Naopak ceny boli porovnateľné s cenami pred rokom 2007, v 65% prípadoch boli nižšie, resp. zhodné. V súčasnej dobe dochádza vzhľadom na ekonomickú situáciu k znižovaniu produkcie v poľnohospodárstve a znižovaniu možných reálnych príjmov. Kumulovanie povinnosti uhradiť pokutu, financovať investície v zmysle Integrovaného povolenia vydaného Inšpektorátom životného prostredia Žilina a splátok úverov by viedlo k platobnej neschopnosti, uplatneniu záložných práv a k likvidácii spoločnosti. Poukázal aj na zvyšovanie energetickej náročnosti pri uskutočňovaní veterinárnej asanácie, čo má vplyv na cenu služby. Podľa žalobcu je správna úvaha žalovaného nedostatočná, nie je presvedčivá a zrozumiteľná.

Na základe uvedených dôvodov žiadal rozhodnutia správnych orgánov zrušiť, vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a nahradiť trovy konania.

Žalobca v 2/. rade v písomne podanej žalobe uviedol zhodné námietky ako žalobca v 1/. rade. Okrem toho zdôraznil, že žalovaný pri posudzovaní určitých skutočností zvýhodňoval jednotlivých producentov na úkor žalobcu v 2/. rade. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného možno usudzovať, že sa stotožnil s tvrdeniami producentov bez preverenia skutočností aj na právnom základe. Žalobca postupoval v zmysle zákon a zmluvných podmienok, z ktorých mu vyplynulo oprávnenie vypovedať zmluvný vzťah. Okrem poskytovania služieb v zmysle písomnej zmluvy je kafilerické zariadenie oprávnené vykonávať činnosť aj na základe ústnej dohody. V zmysle zák.č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti sú kafilerickým zariadeniam ukladané povinnosti bez zohľadnenia okolností, či za povinne vykonanú službu dostanú zaplatené alebo nie.

Plnenie povinností bez zaplatenia dohodnutej ceny nie je ekonomicky únosné vzhľadom na možnosti žalobcu, požiadavky na ochranu životného prostredia stanovené vstupom do EÚ, požiadavky na kvalitu technológie, prípadné dotácie štátu a pod.

Spôsob vykonaného dokazovania žalovaného formou dotazníkov adresovaných producentov vedľajších živočíšnych produktov považoval žalovaný v druhom rade za sugestívny, pričom nie každý producent mohol pochopiť čo je jeho zmyslom.

V časti žaloby obsahujúcej námietky voči výške uloženej pokuty v zhode s názorom žalobcu v 1/. rade, žalobca v 2/. rade okrem toho uviedol, že sankcia nespĺňa základné požiadavky, pretože v rozhodnutí nie je uvedené, ako má žalobca v budúcnosti postupovať, čo umožní opätovné uloženie pokuty za to isté porušenie povinnosti. Rozhodnutie je vydané na základe dohadov, domnienok, nepodložených tvrdení a nie na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu.

Žalobca v 2/. rade žiadal konanie zastaviť z dôvodu, že nenastal dôvod na začatie konania, nebolo preukázané, že účastník konania porušil zákon. Žiadal priznať náhradu trov konania.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v ktorom sa dostatočne vysporiadal s námietkami žalobcov. Ďalej uviedol, že v čase január až marec 2007 žalobcovia jednotne postupovali voči producentom vedľajších živočíšnych produktov a koordinovane s nimi ukončili zmluvné vzťahy. Nové zmluvy mohli producenti uzavrieť už len s podnikateľom Asanácia, s.r.o., ktorá bola ekonomicky a personálne prepojená so spoločnosťami žalobcov. Prostredníctvom spoločnosti Asanácia, s.r.o. spoločne stanovili ceny a zmluvné podmienky a prideliť si objednávky producentov na veterinárnu asanáciu, čím došlo k dohode obmedzujúcej súťaž podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 3 písm. a/ a c/ zák.č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení neskorších predpisov (ďalej len zákon). V súvislosti s námietkami vymedzenia relevantného trhu žalovaným, tento poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5SŽ 73/02, 5SŽnč 3/2009, v zmysle ktorých otázka posúdenia akéhokoľvek konania podnikateľa v rámci hospodárskej súťaže patrí výlučne do právomoci Protimonopolného úradu Slovenskej republiky. V danom prípade nie je možné na daný prípad aplikovať komunitárne právo, jedná sa o národný prípad. Pri definovaní relevantného trhu vychádzal z reálnych charakteristík trhu, z priestorového a časového súbehu ponuky a dopytu. Z vykonaného dokazovania a získaných informácií dospel žalovaný k záveru, že služby veterinárnej asanácie poskytované zahraničnými kafilériami nemožno považovať za zastupiteľné so službami poskytovanými domácim subjektom. Z odpovedí producentov vyplynulo, že kritériom pre výber kafilérie je cena, flexibilita, rýchlosť, pravidelnosť, spoľahlivosť. Vplyv na cenu majú prepravné náklady, množstvo objednávky a vývoz produktov do zahraničia je reálny len pre veľkých producentov, resp. podnikateľov z pohraničných oblastí. Zo 48 oslovených producentov využíva zahraničné kafilérie 5 subjektov.

Žalobcom v 1/. rade uvádzaný podiel vývozu materiálov k celkovému množstvu produkcie nezodpovedá skutočnosti a poukázal na podklad Štátnej veterinárnej a Potravinovej správy z roku 2006 a 2007. Údaje uvádzané v žalobe v sebe zahŕňajú množstvá materiálov kategórie 1 - 3 zahŕňajúcej aj spracovanú surovinu, nejedná sa teda o vývoz na spracovanie. V danom prípade sa nejednalo o obchod medzi členskými štátmi a nemohol byť v súvislosti s určením relevantného trhu aplikovaný článok 81 Zmluvy ES. Vývoz produktov na spracovanie v zahraničí je minimálny a konkurenti v susedných krajinách nepredstavujú reálnu alternatívu pre rozhodujúcu časť producentov.

Podľa žalovaného nemôžu byť producenti živočíšneho vedľajšieho produktu subjektami, ktorí by mali odstraňovať protiprávny stav. Títo nemajú inú možnosť ako spolupracovať so žalobcami. Spoločnosti FÚRA, s.r.o., Rozhanovce a KOSIT, a.s. Košice majú udelené povolenie len na prepravu živočíšnych vedľajších produktov a nemôžu zabezpečovať komplexnú veterinárnu asanáciu. Spoločnosť JAV-AKC s.r.o., Vlčany môže vykonávať vývoz už spracovanej suroviny a teda nevykonáva vývoz za účelom spracovania v zahraničí.

Na námietku ohľadom historického kontextu konania producentov žalovaný uviedol, že obdobie rokov 2001 - 2004 nebolo predmetom posudzovania a nie je pre prípad relevantné. Čo sa týkalo námietky na nevykonateľnosť napadnutého rozhodnutia spočívajúcu v tom, že producenti by mali vlastným prístupom odstrániť protiprávny stav navodený žalobcami, je na vôľi strán ako budú postupovať a nemožno im jednostranne nanútiť žiadnu povinnosť. V dôsledku dohody žalobcov sú producenti nútení vstupovať do zmluvných vzťahov so spoločnosťou Asanácia, s ktorou sú prepojení a stav, keď pôsobili ako konkurenti navodili novým stavom, keď producenti nemajú možnosť výberu kafilérie podľa ceny a zmluvných podmienok. Žalovaný preukázal, že pôvodné individuálne správanie žalobcov pri uzatváraní zmluvných vzťahov bolo nahradené ich spolupracou, jednotne stanovenými podmienkami, cenami prostredníctvom spoločnosti Asanácia, čo je preukázané listom tejto spoločnosti zo dňa 6.8.2007. Ekonomické a personálne prepojenie žalobcov so spoločnosťou Asanácia je zrejmá z výpisov spoločností z obchodného registra. Svojím konaním žalobcovia porušili ust. § 4 ods. 1 zákona, pričom je potrebné cieľ dohody vyhodnotiť objektívne podľa zámeru dohody a nie je potrebné skúmať subjektívne zábery strán. Ak dôsledkom dohody je obmedzenie alebo narušenie súťaže, je irelevantné tvrdenie, že toto nebolo zámerom dohody. Žalovaný poukázal na jednotlivé vyjadrenia producentov živočíšneho vedľajšieho produktu z ktorých vyplýva, že po vypovedaní zmlúv zo strany žalobcov bolo možné uzatvárať nové zmluvy len so spoločnosťou Asanácia (predtým VAS-ADOVA). Nebol dôvod na to aby sa obrátili na pôvodné subjekty s návrhmi na uzatvorenie nových zmlúv. Námietku ohľadom dôvodu odstúpenia od zmlúv s producentmi žalovaný nemohol akceptovať, pretože boli ukončené zmluvné vzťahy tak s neplatičmi ako i so subjektami, ktoré svoje záväzky riadne plnili ku koncu marca 2007 a nové zmluvy boli uzatvárané s novým subjektom so zmenenými obchodnými podmienkami. Predmetom posudzovania žalovaným nebol dôvod odstúpenia od zmlúv s producentmi, ale dohoda žalobcov v ukončení pôvodných rozdielnych zmluvných vzťahov a ich nahradenie jednotnými podmienkami novou, avšak prepojenou spoločnosťou. Námietka žalobcu v 1/. rade ohľadom formálneho nedostatku spočívajúceho v nesprávnom poučení je nedôvodná, pretože v žalobe použitý text je vytrhnutý z kontextu. Poučenie je v súlade so zákonom. V súvislosti s rozsahom súdneho prieskumu napadnutého správneho rozhodnutia poukázal žalovaný na príslušné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týkalo námietok ohľadom neprimeranosti pokuty, žalovaný pri určení jej výšky postupoval v zmysle zákonných kritérií v súlade s ust. § 3 ods. 4 zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok) a § 38 ods. 10 zákona. Konanie žalobcov žalovaný považuje za závažné porušenie zákona, avšak vzal do úvahy, že sa jedná o špecifický trh s nízkou ekonomickou hodnotou, ktorého význam z hľadiska nadväzujúcich trhov je malý, dopad konania na trh je obmedzený. Reálne zvýšenie cien za asanáciu nebolo preukázané, efekty praktiky sa nepreniesli na iné trhy a nedošlo teda k významnému poškodeniu spotrebiteľov. Kritérium závažnosti stanovené prvostupňovým orgánom vo výške 15% považoval žalovaný za neprimerané a toto znížil. Nedosiahnutie majetkového prospechu nemožno považovať za poľahčujúcu okolnosť, ktorá by mala vplyv na výšku pokuty. Žalovaný nepovažoval výšku uloženej pokuty za likvidačnú, pretože podľa analýzy individuálnych ekonomických parametrov žalobcu vyplýva, že tieto nevykazujú na rizikový

vývoj. Znížená pokuta uložená žalovaným predstavuje percentuálny podiel z obratu, ktorý je na dolnej hranici obratu žalobcu a zároveň pri dolnej hranici zákonného rozpätia a nemôže mať aj v zmysle judikátu Najvyššieho správneho soudu ČR č. 6A 96/2000 likvidačný charakter. Uložená pokuta podľa žalovaného plní preventívnu aj represívnu funkciu, je plne v súlade so zákonom.

Na základe uvedených dôvodov žiadal žalovaný žalobu zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na prejednanie veci podľa ust. 246a a nasl. O.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a na nariadenom pojednávaní a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

Súd pojednával vo veci bez prítomnosti žalobcov a ich právnych zástupcov podľa § 250g ods. 2 O.s.p. Ich prítomnosť na pojednávaní nebola potrebná, pretože súd vo veci nevykonával dokazovanie, námietky žalobcov museli byť prezentované v žalobe podanej v zákonom určenej lehote a súd vychádzal zo stavu zisteného správnym orgánom v čase vydávania napadnutých rozhodnutí.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j., najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

V danom prípade bolo úlohou súdu preskúmať rozhodnutie žalovaného 2009/KH/R/2/033 zo dňa 26.6.2009 v spojení s rozhodnutím Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru dohôd obmedzujúcich súťaž č. 2008/KH/1/1/047 zo dňa 13.6.2008 ako i postup správnych orgánov súvisiaci s napadnutými rozhodnutiami.

Podľa ust. § 37 ods. 1 zákona, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, postupuje sa v konaní na úrade podľa všeobecných predpisov o správnom konaní.

Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že listom zo dňa 23.10.2007 správny orgán informoval žalobcov o začatí konania vo veci možného porušenia § 4 ods. 1 zákona spočívajúceho v uzatvorení dohody obmedzujúcej súťaž. Listom zo dňa 31.10.2007 ich vyzval na predloženie dokladov, podanie vysvetlení, vyplneniu tabuľky č. 1 (nenachádza sa v spise).

Podkladom pre vydané rozhodnutie boli vyjadrenia žalobcov, predložené doklady, vyjadrenia producentov vedľajšieho živočíšneho produktu, ktorí boli so žalobcami v minulom období v zmluvnom vzťahu, podania k žiadosti správneho orgánu od Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky, resp. Štátnej potravinovej a veterinárnej správy.

Dňa 13.6.2008 vydal žalovaný prvostupňové rozhodnutie č. 2008/KH/1/1/047, ktorým označil konanie žalobcov spočívajúce v jednotnom postupe voči producentom živočíšnych vedľajších produktov v podobe ukončenia zmluvných vzťahov s týmito producentmi, následného stanovovania jednotnej ceny za služby veterinárnej asanácie prostredníctvom spoločností VAS – ADOVA, s.r.o., Žilina, (Asanácia, s.r.o.), zavedenia organizačných zmien prostredníctvom spoločnosti VAS – ADOVA, s.r.o., Žilina, čím došlo k rozdeleniu trhu veterinárnej asanácie, za dohodu obmedzujúcu hospodársku súťaž podľa § 4 ods. 3 písm. a/ a c/. Žalobcovi v 1/. rade uložil pokutu vo výške 19.973.900,-Sk a žalobcovi v 2/. rade pokutu vo výške 16.724.300,-Sk.

Rozhodnutie odôvodnil poukazom na vykonané šetrenie, vyjadrenie spoločnosti VAS – ADOVA, s.r.o., podľa ktorého táto vykonáva príjem objednávok na zber, zvoz a neškodné odstraňovanie živočíšneho vedľajšieho produktu podľa požiadaviek spracovateľských spoločností VAS, s.r.o., a N-ADOVA, s.r.o., podľa ich nárokov na využiteľnosť kapacít výrobných liniek a optimalizáciu zvozu a neškodného odstraňovania živočíšneho vedľajšieho produktu. Spoločnosť fakturuje producentom za zber, zvoz, a neškodné odstránenie produktov a žalobcovia jej fakturujú za skutočne spracované suroviny. Pri určení relevantného trhu úrad vychádzal z charakteru služby veterinárnej asanácie a podľa § 3 ods. 3, 4 a 6 zákona a určil, že v danom prípade je relevantným trhom územie Slovenskej republiky. Uviedol, že žalobcovia majú oprávnenie na asanáciu materiálu kategórie 1, 2 a 3, od roku 2005 mal schválenie na spracovanie materiálu kategórie 3 aj subjekt JAV – AKC, s.r.o.. Za účelom zhodnotenia možného širšieho vymedzenia vychádzal správny orgán z vyjadrení producentov živočíšneho vedľajšieho produktu v roku 2006 a 2007. Z jednotlivých vyjadrení v počte cca 15 producentov, títo väčšinou potom, ako bol ukončený zmluvný vzťah s jedným alebo druhým žalobcom bez ďalšieho prijali ponuku spoločnosti VAS – ADOVA s.r.o. na uzavretie novej zmluvy a nevykonávali ďalší prieskum iných možností.

Podľa ust. § 3 ods. 1, 3 a 6 zákona, obmedzovanie súťaže je každé obmedzenie voľnosti konania podnikateľa na relevantnom trhu, najmä vylučovanie existujúcich alebo možných súťažných aktivít, skutočné alebo možné zníženie rozsahu konkurenčnej aktivity alebo skresľovanie konkurenčných podmienok.

Relevantný trh je priestorový a časový súbeh ponuky a dopytu takých tovarov, ktoré sú na uspokojenie určitých potrieb z hľadiska užívateľa zhodné alebo vzájomne zastupiteľné.

Priestorový relevantný trh je vymedzený územím, na ktorom sú súťažné podmienky také homogénne, že toto územie môže byť oddelené od ostatných území s odlišnými súťažnými podmienkami.

Podľa ust. § 4 ods. 1 až 5 zákona, dohoda a zosúladený postup podnikateľov, ako aj rozhodnutie združenia podnikateľov, ktoré majú za cieľ alebo môžu mať za následok obmedzovanie súťaže (ďalej len "dohoda obmedzujúca súťaž"), sú zakázané, ak tento zákon neustanovuje inak.

Na účely tohto zákona

- a/ dohoda podnikateľov je každý ústny alebo písomný súhlasný prejav vôle jej účastníkov, ako aj iný súhlasný prejav vôle vyvodený z ich konania,
- b/ zosúladený postup podnikateľov je koordinácia správania podnikateľov, ktorá nenapĺňa znaky dohody podnikateľov podľa písmena a) a ktorú nemožno označiť ako prirodzené nasledovanie správania iného podnikateľa,
- c/ rozhodnutie združenia podnikateľov je právny akt orgánu združenia, ako aj odporúčanie orgánu združenia.

Zakázaná je najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá obsahuje

- a/ **priame alebo nepriame určenie cien tovaru alebo iných obchodných podmienok,**
- b/ záväzok obmedzenia alebo kontroly výroby, odbytu, technického rozvoja alebo investícií,
- c/ **rozdelenie trhu alebo zdrojov zásobovania,**
- d/ záväzok účastníkov dohody, že voči jednotlivým podnikateľom budú pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení uplatňovať rozdielne podmienky, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži,
- e/ podmienenie uzatvárania zmlúv tak, aby zmluvné strany prijali ďalšie záväzky, ktoré povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom týchto zmlúv, alebo,
- f/ znaky koluzívneho správania, v ktorého dôsledku podnikatelia koordinujú svoje správanie, najmä v procese verejného obstarávania.

Ak sa dôvod zákazu vzťahuje len na časť dohody podnikateľov alebo rozhodnutia združenia podnikateľov, je zakázaná len táto časť, ak z obsahu tejto dohody alebo z obsahu tohto rozhodnutia združenia vyplýva, že ju možno oddeliť od ostatného obsahu.

Dohody obmedzujúce súťaž uzatvorené medzi podnikateľom a inými podnikateľmi, ktorí na účely takejto dohody obmedzujúcej súťaž podnikajú na inej úrovni výrobného reťazca alebo distribučného systému ako tento podnikateľ, úrad posudzuje v jednom konaní, ak obsah takýchto dohôd obmedzujúcich súťaž je zhodný v predmete a v cieľi.

Protiprávne konanie žalobcov definoval žalovaný ako konanie na relevantnom trhu veterinárnej asanácie v SR, spočívajúcom v spoločnom jednotnom postupe voči producentom vedľajších živočíšnych produktov v období január až marec 2007, kedy ukončili zmluvné vzťahy s producentmi vedľajších živočíšnych produktov, týkajúce sa veterinárnej asanácie vedľajších živočíšnych produktov, čím následne spôsobili, že nové zmluvy o veterinárnej asanácii vedľajších živočíšnych produktov mohli producenti živočíšnych vedľajších produktov uzavrieť už len s podnikateľom Asanácia, s.r.o., ktorá vznikla ako personálne a ekonomicky prepojená spoločnosť s podnikateľmi VAS, s.r.o. a N-ADOVA, s.r.o., prostredníctvom podnikateľa Asanácia s.r.o., Trebostovo 117 spoločne stanovili jednotné ceny a ostatné zmluvné podmienky výkonu veterinárnej asanácie vedľajších živočíšnych produktov pre producentov týchto produktov, prostredníctvom podnikateľa Asanácia, s.r.o., Trebostovo 117 si pridelovali objednávku producentov vedľajších živočíšnych produktov na veterinárnu asanáciu týchto produktov, čím došlo k dohode obmedzujúcej súťaž podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 3 písm. a/ a c/ zák.č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže, ktorá je zakázaná.

Podľa názoru súdu v danom prípade správny orgán nedostatočne skúmal vymedzenie relevantného trhu podľa podmienok určených ust. § 3 ods. 6 zákona, vychádzal len z vyjadrení niektorých producentov, nezisťoval aké súťažné podmienky existujú v susedných

štátoch s ktorými dochádza k vývozu aj dovozu za účelom spracovania živočíšnych vedľajších produktov. Podľa vyjadrenia Štátnej veterinárnej a potravinovej správy Slovenskej republiky zo dňa 11.2.2009 došlo od roku 2007 k nárastu počtu producentov vyvážajúcich vedľajší živočíšny produkt do susedných štátov na ich spracovanie. Presnými údajmi nedisponoval vzhľadom k tomu, že materiál kategórie 3 nepodlieha dozoru.

Z dôkazných materiálov obsiahnutých v spise nie je zrejmé, či k nárastu záujmu producentov o spracovanie veterinárneho materiálu zahraničnými kafilériami dochádza postupným rozširovaním trhu po vstupe SR do Európskej únie alebo na základe konania žalobcov.

Vyjadrenia oslovených producentov (zo spisu nie je zrejmé akým kľúčom správny orgán postupoval pri ich výbere) neobsahujú jednoznačné dôkazy preukazujúce výrazné odlišnosti obchodných podmienok a cien zahraničných kafilérií. Z dôkazných prostriedkov založených v spise vyplýva, že niektorí z oslovených producentov, o vyjadrenia ktorých sa žalovaný opiera, ukončili zmluvné vzťahy so žalobcom v 1/. rade už v priebehu rokov 2005 a 2006, v niektorých prípadoch aj na základe iniciatívy samotných producentov.

Ani v jednom prípade nie je zdokumentované, či sa títo producenti napr. po vyrovnaní záväzkov snažili navrhnúť uzavretie novej zmluvy so žalobcom v 1/. resp. 2/. rade a títo ich návrh zmluvy odmietli

Nebolo preukázané, že po 31.3.2007 vykonávali žalobcovia asanačnú činnosť len prostredníctvom spoločnosti Asanácia, s.r.o. Spoločnosť Asanácia, s.r.o., (predtým VAS – ADOVA s.r.o.) z dôkazných prostriedkov založených v spise, vykonáva len sprostredkovanie spracovania vedľajšieho živočíšneho produktu, t.j. zber a zvoz. Podľa jej vyjadrenia k spracovaniu – likvidácii surovín, dochádza podľa kapacít, žalobcami. Z uvedeného vyplýva, že do cien vyúčtovaných producentom odpadu je zahrnutá cena za zber a zvoz odpadu, ktorý vykonáva spoločnosť Asanácia, s.r.o. a cena vyúčtovaná žalobcami za spracovanie odpadu. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia len ako spracovatelia odpadu nemôžu ovplyvňovať celkovú cenu, do ktorej je zahrnutá aj cena za zber a zvoz, ktorú nevykonávajú. Podľa názoru súdu z predložených dôkazných prostriedkov nemožno konštatovať, že bola žalobcami jednotne stanovená cena pre všetkých producentov bez ohľadu na množstvo, vzdialenosť, príp. iné okolností, resp. že tvorbu ceny ovplyvňovali. V danom prípade podľa názoru súdu nepostačuje existencia **možnosti** ovplyvňovania ceny na základe osobných vzťahov, ale takéto reálne ovplyvňovanie ceny bolo potrebné v konaní preukázať. Z jednotlivých zmlúv predložených malou vzorkou z celkového množstva producentov, nemožno usúdiť, že došlo k stanoveniu jednotnej ceny ovplyvnenej konaním žalobcov. Aj v tejto malej vzorke sa vyskytujú rozdiely v cene súvisiace s množstvom suroviny, príp. podľa iného kritéria.

V konaní podľa názoru súdu nebolo preukázané, že v dôsledku ukončenia zmluvných vzťahov s producentmi došlo k zvýšeniu cien neúmerne zohľadňujúcim nárast cien energií a inflácie, (t.j. nákladov) či táto bola porovnateľná s vývojom cien v predchádzajúcich obdobiach a že by tvorbu cien spoločnosti Asanácia, s.r.o. žalobcovia ovplyvňovali. V spise absentuje porovnanie cien zohľadňujúcich vplyv objektívnych faktorov v zmluvách žalobcov s producentmi pred rokom 2007, resp. do vypovedania zmlúv, t.j. poukaz na jednotlivé rozdiely s prihliadnutím na faktory ovplyvňujúce stanovenú cenu, ktoré by preukázali konkurenčné prostredie so stavom od roku 2007. Z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vyplýva, že v roku 2006 mal žalobca v 1/. rade uzatvorené obchodné zmluvy so 731 producentmi a žalobca v 2/. rade mal uzatvorené zmluvy s 992 producentmi. Z uvedeného

množstva producentov správny orgán oslovil cca 15 producentov a na základe ich vyjadrení dokázal zhodnotiť situáciu na trhu, čo je podľa názoru súdu nedostatočná vzorka na posúdenie skutočného stavu. Časť z nich ukončila zmluvný vzťah s jedným zo žalobcov ešte v roku 2005, 2006, v niektorých prípadoch došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu zo strany producenta. Napriek tejto okolnosti správny orgán týchto producentov zaradil do vzorky, ktorá po výpovedi zmluvy zo strany žalobcov v priebehu januára až marca 2007 a teda na základe konania žalobcov bola nútená uzatvoriť zmluvný vzťah so spoločnosťou VAS-ADOVA s.r.o. V spise sa nachádza doklad, v zmysle ktorého spoločnosť Asanácia, s.r.o. deklarovala cca 170 producentov, s ktorými má uzavretý zmluvný vzťah. Správny orgán neskúmal s akou asanačnou spoločnosťou má uzatvorený zmluvný vzťah nepomerne vyššie množstvo producentov (731, 992), s ktorými mali žalobcovia zmluvný vzťah v roku 2006 a či so všetkými bol ukončený zmluvný vzťah v januári až marci 2007.

Je zrejmé, že spoločnosť VAS – ADOVA s.r.o. (teraz Asanácia, s.r.o.) bola v čase svojho vzniku personálne prepojená so spoločnosťami Vas, s.r.o. a N-ADOVA, s.r.o., prostredníctvom ich konateľov, avšak ekonomické prepojenie preukázané nebolo. Imanie spoločnosti VAS-ADOVA, s.r.o. netvorili vklady spoločností – žalobcov ako právnických osôb, ale vklady fyzických osôb. Ekonomické prepojenie predmetných troch právnických osôb preukázané nebolo.

Podľa názoru súdu v konaní správneho orgánu nebolo preukázané, že žalobcovia po 31.3.2007 na základe vzájomnej dohody ukončili zmluvné vzťahy s producentmi vedľajších živočíšnych produktov. Dôvody ukončenia zmluvných vzťahov v relevantnom období boli u oboch žalobcov rôzne, u žalobcu v 1/. rade najmä neplnenie podmienok zmlúv zo strany producentov, u žalobcu v 2/. rade z administratívnych dôvodov. Správny orgán vychádzal len z nepatrnej vzorky názorov producentov, z ktorých si väčšina následne nepreverovala následne možnosti asanácie, prijali ponuku spoločnosti VAS-ADOVA, s.r.o. Správny orgán objektívne nepreveroval, či žalobcovia vykonávajú po marci 2007 spracovanie živočíšneho odpadu aj mimo sprostredkovateľskej činnosti spoločnosti Asanácia s.r.o., svoje zhodnotenie oprel výlučne len o subjektívne názory na vec niektorých producentov, ktorí neuviedli konkrétne dôkazy pre svoje tvrdenie.

Namietanou výškou uloženej zmluvnej pokuty sa súd v dôsledku nedostatkov v preukázaní protiprávneho konania nezaoberal.

Na základe uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť podľa ust. § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ O.s.p. a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a úspešným žalobcom priznal náhradu trov konania tak, že žalobcovi v 1/. rade priznal náhradu spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku 66,- € a nákladoch právneho zastúpenia podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška) v znení účinnom po 1.6.2009. Odmenu za právne zastúpenie priznal v sadzbe 1/6 výpočtového základu platného pre úkony vykonané v roku 2009 podľa § 11 ods. 3, prvá veta vyhlášky po 115,90 € za dva úkony (prevzatie vecí a príprava zastúpenia, podanie žaloby podľa § 14 ods. 1 písm. a/, c/ vyhlášky), paušálnu náhradu vo výške 1/100 výpočtového základu k vykonaným úkonom, t.j. 2 x 6,95 €. Vzhľadom na okolnosť, že k návrhu na odklad vykonateľnosti nedošlo až po začatí konania, ale je súčasťou žaloby, súd žalobcovi nepriznal náhradu za návrh na odklad vykonateľnosti s prihliadnutím na ust. § 14 ods. 2 písm. a/ a ods. 6 vyhlášky. Právny zástupca žalobcu

v prvom rade nepreukázal, že je platcom DPH a preto mu súd náhradu DPH nepriznal. Celkovo súd priznal žalobcovi v 1/. rade náhradu trov konania vo výške 311,70 €, ktoré uhradí na účet jeho právneho zástupcu č. 1400755001/1111 vedený v UniCredit Bank. a.s..

O vrátení preplatku súdneho poplatku žalobcovi v 1/. rade súd rozhodol podľa § 11 ods. 4 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

Žalobcovi v 2/. rade súd priznal náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku 66,- €, odmene advokáta v sadzbe 1/6 výpočtového základu platného pre úkony vykonané v roku 2009 podľa § 11 ods. 3, prvá veta vyhlášky po 115,90 € za dva úkony (prevzatie veci a príprava zastúpenia, podanie žaloby podľa § 14 ods. 1 písm. a/, c/ vyhlášky), paušálnu náhradu vo výške 1/100 výpočtového základu k vykonaným úkonom, t.j. 2 x 6,95 €. Právna zástupkyňa žalobcu v 2/. rade preukázala, že je platcom DPH. Náhrada 19% DPH z priznanej odmeny a náhrad podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, predstavuje 46,68 €. Vzhľadom na okolnosť, že doplnenie žaloby zo dňa 29.9.2010 nebolo vykonané v zákonom určenej lehote v zmysle § 250h ods. 1 O.s.p. a pre rozhodovanie v danej veci preto nemalo právny význam, súd žalobcovi nepriznal náhradu za návrh na doplnenie žaloby.

Celkovo súd priznal žalobcovi v 2/. rade náhradu trov konania vo výške 358,38 €.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Krajský súd v Bratislave, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

v Bratislave, dňa 3.12.2010

JUDr. Soňa Langová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: